

Врховниот суд на Република Северна Македонија, на Општата седница одржана на 14.12.2023 година, согласно член 37 став 1, алинеја 1 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 35/08, 150/10, 83/18 и 198/18 и „Службен весник на РСМ“ бр.96/19), член 63 став 1 и 2 и член 65 став 1 од Деловникот за работа на Врховниот суд на Република Северна Македонија, одлучувајќи по Иницијативата за утврдување начелен правен став и начелно правно мислење, од адвокат Ангел Шоптрајанов и адвокат Никола Шоптрајанов, двајцата од Скопје, го усвои следниот:

ЗАКЛУЧОК

Иницијативата поднесена од ЈЗУ Нада Михајлова од Пробиштип, преку полномошник Ангел Шоптрајанов и Никола Шоптрајанов, адвокати од Скопје, заведено под Су-03.бр.413/23 од 17.05.2023 година, за утврдување на донесување на начелен правен став и начелно правно мислење во врска со член 128 став 1 в.в. со став 3 од Законот за работни односи, НЕ СЕ УСВОЈУВА.

Образложение

Врз основа на член 37 став 1 точка 1 од Законот за судовите, адвокат Ангел Шоптрајанов и адвокат Никола Шоптрајанов, двајцата од Скопје, поднесоа барање до Врховниот суд на РСМ заведено под Су-03.бр.413/23 од 17.05.2023 година, со предлог Општата седница да утврди начелен правен став и начелно правно мислење во врска со тоа дали треба да биде исполнет еден или двата предвидени услови во член 128 став 1 в.в. со став 3 од Законот за работни односи, за да работникот оствари право на надоместок – трошоци за храна за ноќна работа, посочувајќи дека постои невоедначена судска пракса по ова правно прашање меѓу судечките совети на Апелациониот суд Штип согласно приложените второстепени пресуди РОЖ-62/23 од 16.03.2023 година, РОЖ-63/23 од 16.02.2023 година и РОЖ-94/22 од 11.05.2022 година.

Општата седница на Врховниот суд на Република Северна Македонија утврди дека судечките совети на Апелациониот суд Штип во донесените одлуки РОЖ-62/23, РОЖ-63/23 и РОЖ-94/22 се дополнуваат по однос на тоа дека треба да биде исполнет еден од предвидените услови во член 128 став 1 в.в. со став 3 од Законот за работни односи, за да работникот оствари право на наведениот надоместок – трошоци за храна за ноќна работа. Од содржината на барањето на подносителите произлегува дека од Врховниот суд на РСМ се бара толкување на законската одредба содржана во член 128 став 1 в.в. со став 3 од Законот за работни односи, која гласи:

„Работникот кој работи ноќе барем три часа од својата дневна редовна работна обврска односно работникот кој одработува ноќе третина од полното работно време од својата годишна работна обврска, има право на посебна заштита за ноќна работа“.

Согласно став 3 од истиот член, работодавачот на негов трошок е должен на работниците кои работат ноќно време да им обезбеди:

- 1) подолг одмор;
- 2) соодветна храна.

Согласно член 37 став 1 од Законот за судовите, наведените субјекти во одредбата на овој член како овластени подносители на барањето да се утврди начелен правен став и начелно правно мислење, таквото барање треба да го потврдат со соодветни судски одлуки од кои произлегува дека е нарушено единството во примена на законот. Во овој случај судечките совети на Апелациониот суд Штип со донесување на горе посочените пресуди не го нарушиле единството во примена на член 128 став 1 в.в. со став 3 од Законот за работни односи.

Од горенаведените причини, Општата седница најде дека не се исполнети законските услови за утврдување начелен правен став и начелно правно мислење.

**ОПШТА СЕДНИЦА НА ВРХОВНИОТ СУД
НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА**

